

El Personatge de la Setmana

L'actualitat nacional d'aquesta setmana, ha estat centrada en la renúncia del seu càrrec per "motius de salut", del fins ara President de les Corts espanyoles, senyor Iturmendi; càrrec que ha ocupat durant quatre anys, després d'haver estat ministre de Justícia dels anys 1961 a 1965. Ha estat designat per a ocupar aquest alt càrrec el senyor Rodríguez de Valcárcel, fins fa poc vicesecretari general del Moviment. Nosaltres des d'ací ens fem també ressó d'aquesta notícia que és sens dubte important. I més si pensem que les Corts, entre altres, té tres projectes de Llei molt importants pendents: Projecte de Llei Sindical, Projecte de Llei d'Educació, i Projecte de Llei de Presupostos de l'Estat, sense oblidar el "cas" Matesa. El nou President de les Corts, és fa càrrec de la Presidència en uns moments molt importants per l'esdevenidor de les Corts espanyoles.

I ara el personatge de la setmana:

Senyora Indira Gandhi. Com tots saben la senyora Indira Gandhi, és filla del Pandit Neru, home que va sapiguer dominar la vida política d'aquest extensíssim país, des de la seva independència --1947--, fins la seva mort --any 1964--. La senyora Gandhi, va prendre possessió del càrrec de primer ministre l'any 1966, malgrat trobar una clara oposició entre alguns destacats membres del seu propi partit --el partit del Congrés--. Oposició que s'ha anat accentuant a mida que la senyora Gandhi, ha volgut introduir substancials canvis en la política del seu país. Que a més de ser un dels més poblats del món, és també un dels més subdesenvolupats, i el que te més complexos problemes de difícil solució. (Com llengües o dialectes que és parlen; religions, sectes, supersticions, etc., etc.)

I aquesta oposició del costat més conservador del partit del Congrés ha esclatat, quan la senyora aGndhi fent ús de la mateixa vitalitat que el seu pare, va nacionalitzar per decret els catorze bancs privats més importants del país, al mateix temps que prometia impulsar les reformes agràries y declaraba la guerra al "trust" que

monopolitza la indústria del país. I últimament aquesta oposició a la senyora Gandhi i a la seva política de socialització, s'ha vist augmentada i acabada amb l'expulsió de la senyora Gandhi del Partit del Congrés. Les darreres notícies han dit, però, que una majoria aplastant ha considerat que aquesta decissió no era vàlida i l'han elegit President del Partit. (Ja tenien doncs dues faccions).

Indira Gandhi, ha vençut una vegada més els obstacles posats al seu davant; la senyora Gandhi ha demostrat ser una de les figures més importants de la política internacional. I no hi ha dubte que amb ella --continuadora de les obres del seu pare--, la India s'alliberarà de molts dels seus problemes.

I abans d'acabar no vull fer-ho sense esmentar que en l'actualitat dos països que per distints problemes, acaparen l'atenció mundial, --la India i Israel-- estan governats per dues dones; conegudes les dues, per les seves tendències socialistes; i les dues amb un gran poder d'atracció. Quan serà que les dones, en el nostre país, podran ocupar càrrecs importants i de significació totalment política?

No oblidó que aquests moments hi han algunes dones que han estat designades Alcaldes. I una d'elles en una població certament important com és Bilbao. Però jo em refereixo principalment a altres i importants càrrecs polítics de molta més significació i molt més importants.

MONTSERRAT M.

CARTES AL DIRECTOR

Sr. Director del Setmanari V. P.
FIGUERES

Senyor Director,
Us dirigeixo la present per fer-me ressó de l'escrit publicat la darrera setmana sobre el nom que se li dona al monument dedicat el rei Jaume I, que jo igualment que el firmant de l'esmentada crec que no és el que vertaderament li correspon. Al mateix temps, em sento també partidari de la petició que han fet molts altres figuerencs demanant que s'hauria de posar el nom d'alguns dels grans homes que hi ha hagut a la nostra terra cón són Prat de la Riba, Pompeu Fabra i Enric Morera.

Em plauria moltíssim que veiéssim que aquest cop se'ns ha fet cas.

Molt atentament,

JOSEP PAGES i ALGANS

Sr. Director del Setmanari V. P.
CIUTAT

Senyor,
Veig amb satisfacció que la resposta dels figuerencs a la campanya per a retolar els carrers en català i que es donin els noms de Prat de la Riba, Enric Morera i el Mestre Fabra a alguns dels més importants, ha estat allò de ferma i sincera que es podia esperar. Perquè compteu amb la meua col·laboració, us envio aquestes ratlles, al mateix temps també crec que el nom que hi ha a l'estàtua de Jaume I no és el vertader.

Vostre,

JAUME TURRO i CRUAÑES

Sr. Director de V. P.
CIUTAT

Senyor Director,
Uneixo la meua adhesió al vostre article demanant que els carrers de Figueres siguin retolats en català i que als principals siguin donats els noms de Pompeu Fabra, Enric Morera i Prat de la Riba.

Així mateix crec que seria ben acollit pels figuerencs que el nom que hi ha en el monument a En Jaume I fos corregit.

Us saluda atentament,

ALFONS GUMBAU BASCO

Sr. Director de V. P.
FIGUERES

Senyor,
Havent vist la gran acollida que ha tingut el vostre escrit sobre el retolament dels carrers en català i sobretot de donar-li el nom correcte a l'estàtua del nostre rei Jaume I, com a figuerenc i català em solidaritzo amb aquesta idea esperant que se li farà el cas que mereix.

Atentament vostre,

AGUSTI PLANAS i CAULAS

Sr. Director de V. P.
FIGUERES

Molt Senyor meu:
Unint-me a la campanya iniciada pel setmanari que dirigeix, per a retolar els carrers en català i que alguns duguin els noms de catalans insignes, com Pompeu Fabra, Victor Català i Prat de la Riba us envio aquesta carta.

També em plauria --i no solament a mi-- veure rectificat el nom de l'estàtua de JAUME I.

Atentament,

ACUÑA SIRVENT i ACUÑA